Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

2. srpnja 2020.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Oporezivanje – Porez na dodanu vrijednost (PDV) – Direktiva 2006/112/EZ – Izuzeća – Članak 135. stavak 1. točka (g) – Izuzeća za transakcije upravljanja posebnim investicijskim fondovima – Jedinstvena isporuka koja se koristi za upravljanje posebnim investicijskim fondovima i drugim fondovima"

U predmetu C-231/19,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Viši sud, Odjel za poreze i Chancery, Ujedinjena Kraljevina), odlukom od 15. ožujka 2019., koju je Sud zaprimio 15. ožujka 2019., u postupku

Blackrock Investment Management (UK) Ltd

protiv

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot (izvjestitelj), predsjednik vijeća, M. Safjan, L. Bay Larsen, C. Toader i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Pikamäe,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 18. prosinca 2019.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za BlackRock Investment Management (UK) Ltd, N. Skerrett, *solicitor*, L. Poots, *barrister*, i A. Hitchmough, *QC*,

– za vladu Ujedinjene Kraljevine, Z. Lavery i F. Shibli, u svojstvu agenata, uz asistenciju R. Hilla, *barrister*,

– za Europsku komisiju, L. Lozano Palacios i R. Lyal, u svojstvu agenata,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 11. ožujka 2020.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 135. stavka 1. točke (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.; u daljnjem tekstu: Direktiva o PDV-u).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva BlackRock Investment Management (UK) Ltd (u daljnjem tekstu: BlackRock) i Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Uprava za poreze i carine, Ujedinjena Kraljevina) (u daljnjem tekstu: porezna uprava) u vezi s odbijanjem te uprave da tom društvu odobri korištenje izuzeća od poreza na dodanu vrijednosti (PDV) predviđeno u članku 135. stavku 1. točki (g) Direktive o PDV-u.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 U članku 1. stavku 2. drugom podstavku Direktive o PDV-u određuje se:

„Pri svakoj transakciji se PDV, izračunat na temelju cijene robe ili usluga po stopi koja se primjenjuje na takvu robu ili usluge, obračunava po odbitku iznosa PDV-a koji otpada izravno na pojedine troškovne komponente."

4 U skladu s člankom 2. stavkom 1. te direktive:

„Sljedeće transakcije podliježu PDV-u:

[…]

(c) isporuka usluga uz naknadu na teritoriju određene države članice koju obavlja porezni obveznik koji djeluje kao takav;

[…]"

5 Glava IX. navedene direktive, naslovljena „Izuzeća", obuhvaća njezine članke 131. do 166.

6 Članak 131. Direktive o PDV-u, koji se nalazi u poglavlju 1. te glave, naslovljenom „Opće odredbe", određuje:

„Izuzeća predviđena poglavljima 2. do 9. primjenjuju se bez dovođenja u pitanje ostalih odredaba Zajednice i u skladu s uvjetima koje države članice utvrđuju u svrhu osiguranja ispravne i izravne primjene tih izuzeća i sprečavanja eventualne utaje, izbjegavanja ili zloporabe."

7 U članku 135. stavku 1. te direktive, koji se nalazi u njezinu poglavlju 3., naslovljenom „Izuzeća ostalih aktivnosti", propisuje se:

„Države članice obvezne su izuzeti sljedeće transakcije:

[…]

(g) upravljanje posebnim investicijskim fondovima u skladu s definicijom država članica;

[…]”

8 Članak 196. te direktive, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 2008/8/EZ od 12. veljače 2008. propisuje:

„PDV je dužan platiti svaki porezni obveznik, ili pravna osoba koja nije porezni obveznik ali je identificirana za potrebe PDV-a, kojem se pružaju usluge navedene u članku 44., ako usluge pruža porezni obveznik koji nema poslovni nastan na području države članice.”

Pravo Ujedinjene Kraljevine

9 U skladu s člankom 31. stavkom 1. Value Added Tax Act 1994 (Zakon o porezu na dodanu vrijednosti iz 1994.), „[i]sporuke robe i pružanje usluga izuzeti su ako odgovaraju aktualnom opisu u Prilogu 9.”.

10 Grupa 5. tog priloga, koja se odnosi na financiranje, predviđa izuzeća, među ostalim, za usluge upravljanja popisom investicijskih subjekata i vrsta određenih fondova. Prema objašnjenjima suda koji je uputio zahtjev, ti subjekti i fondovi u Ujedinjenoj se Kraljevini moraju smatrati posebnim investicijskim fondovima.

Činjenice u glavnom postupku i prethodno pitanje

11 BlackRock je član PDV grupe s poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini, koju on predstavlja i koja obuhvaća društva koja obavljaju aktivnost upravljanja fondovima.

12 BlackRock upravlja posebnim investicijskim fondovima i drugim fondovima, pri čemu prvi, međutim, s obzirom na broj i vrijednost sredstava kojima se upravlja, ne čine većinu fondova kojima se upravlja.

13 Za upravljanje svim tim fondovima, BlackRock koristi se uslugama koje pruža BlackRock Financial Management Inc. (u daljnjem tekstu: BFMI), društvo osnovano u skladu s američkim pravom, koje pripada istoj trgovačkoj grupi. Te se usluge pružaju putem informatičke platforme koja se zove Aladdin, a sastoji se od kombinacije hardvera, softvera i ljudskog rada. Aladdin upraviteljima portfelja pruža analizu tržišta i praćenje izvedbe i rizika koji pomažu u donošenju odluka o ulaganju, prati usklađenost s propisima i omogućuje provođenje transakcija. Prema zahtjevu za prethodnu odluku, riječ je o jednoj i istoj isporuci, bez obzira na to koji su to fondovi kojima se upravlja.

14 Budući da BFMI nema poslovni nastan u Ujedinjenoj Kraljevini, BlackRock je plaćao PDV u okviru mehanizma prijenosa porezne obveze, u skladu s člankom 196. Direktive o PDV-u.

15 Za razdoblje između 1. siječnja 2010. i 31. siječnja 2013., BlackRock je smatrao da usluge korištene za upravljanje posebnim investicijskih fondovima moraju biti izuzete od PDV-a primjenom članka 135. stavka 1. točke (g) te direktive, tako da je platio porez samo na usluge korištene za upravljanje drugim fondovima, pri čemu je vrijednost tih usluga izračunana proporcionalno iznosu tih fondova u ukupnom iznosu fondova kojima se upravlja.

16 Porezna se uprava nije složila s tim pristupom te je izdala porezna rješenja koja se odnose na to razdoblje. BlackRock je ta rješenja osporavao pred First-tier Tribunalom (Tax Chamber) (Prvostupanjski sud, (Odjel za poreze), Ujedinjena Kraljevina), koji je odbio njegovu tužbu.

17 BlackRock je podnio žalbu protiv te presude sudu koji je uputio zahtjev.

18 Pred potonjim sudom BlackRock tvrdi da se njegovo korištenje Aladdinovim uslugama u svakom slučaju mora izuzeti za usluge upravljanja koje se koriste za posebne investicijske fondove, pri čemu se njihova vrijednost može utvrditi s obzirom na njihov udio u ukupnom iznosu fondova kojima se upravlja. Nasuprot tomu, porezna uprava tvrdi da treba oporezovati sve usluge kojima se BlackRock koristi putem platforme Aladdin, s obzirom na to da to društvo većinom upravlja fondovima koji nisu posebni investicijski fondovi.

19 U tim je okolnostima Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Viši sud, Odjel za poreze i Chancery, Ujedinjena Kraljevina) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Prema pravilnom tumačenju članka 135. stavka 1. točke (g) Direktive [2006/112], ako je jedinstvena isporuka usluga upravljanja u smislu tog članka obavljena od strane trećih pružatelja upravitelju fonda i ako ju je upravitelj fonda uporabio kod upravljanja posebnim investicijskim fondovima i upravljanju drugim fondovima koji nisu posebni investicijski fondovi:

(a) treba li ta jedinstvena usluga biti oporezivana jedinstvenom poreznom stopom? Ako je tako, kako odrediti tu jedinstvenu stopu? ili

(b) treba li naknadu za tu jedinstvenu uslugu raspodijeliti u skladu s uporabom usluga upravljanja (primjerice, u odnosu na iznos sredstava kojima se upravlja u posebnim investicijskim fondovima i drugim fondovima koji nisu posebni investicijski fondovi) kako bi se dio jedinstvene usluge izuzeo od oporezivanja, a dio oporezivao?”

O prethodnom pitanju

20 Svojim prethodnim pitanjem, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive o PDV-u tumačiti na način da jedinstvena isporuka usluga upravljanja koju pruža informatička platforma, koja pripada trećem pružatelju usluga, u korist društva za upravljanje fondovima koje istodobno uključuje posebne investicijske fondove i druge fondove potpada pod izuzeće od PDV-a predviđeno tom odredbom i, ako da, koja su pravila za primjenu navedenog izuzeća.

21 Valja podsjetiti na to da izuzeća iz članka 135. stavka 1. Direktive o PDV-u, kao što to proizlazi iz ustaljene sudske prakse, predstavljaju autonomne pojmove prava Unije s ciljem izbjegavanja razilaženja u primjeni sustava PDV-a među državama članicama (presuda od 25. srpnja 2018., DPAS, C-5/17, EU:C:2018:592, t. 28. i navedena sudska praksa).

22 Usto, izraze upotrijebljene za utvrđivanje izuzećâ u članku 135. stavku 1. Direktive o PDV-u treba usko tumačiti jer je riječ o odstupanjima od općeg načela prema kojem se PDV naplaćuje na svaku naplatnu isporuku usluga poreznog obveznika (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2018., Mailat, C-17/18, EU:C:2018:1038, t. 37.). Iz toga slijedi da, kada isporuka usluga ne potpada pod izuzeća predviđena tom direktivom, ona, na temelju članka 2. stavka 1. točke (c) navedene direktive, podliježe PDV-u (presuda od 10. travnja 2019., PSM „K”, C-214/18, EU:C:2019:301, t. 43.).

23 Uvodno, kad je riječ o tome treba li isporuku usluga koju je BFMI pružio BlackRocku putem informatičke platforme Aladdin smatrati jedinstvenom isporukom, valja podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz ustaljene sudske prakse, iako za potrebe PDV-a svaku transakciju općenito valja smatrati različitom i neovisnom, kao što to proizlazi iz članka 1. stavka 2. drugog podstavka Direktive o PDV-u, transakcija koju ekonomski čini samo jedna isporuka ne bi se smjela umjetno rastavljati kako se ne bi utjecalo na funkcionalnost sustava PDV-a. Sud je presudio da je riječ o jedinstvenoj isporuci kada su dva ili više elemenata ili radnje koje izvrši porezni obveznik tako usko povezani da objektivno čine jednu ekonomski nerazdvojivu isporuku čije bi rastavljanje bilo umjetno (presuda od 18. siječnja 2018., Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, t. 22. i navedena sudska praksa).

24 U predmetnom slučaju, i kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u točki 51. svojeg mišljenja, iz elemenata koji su podneseni Sudu, osobito na raspravi, proizlazi da vrijednost isporuke usluga o kojima je riječ u glavnom postupku s gledišta korisnikâ počiva na kombiniranom korištenju različitih funkcionalnosti informatičke platforme Aladdin, tako da se čini da se isporuka usluga mora smatrati, neovisno o mnogobrojnosti elemenata i radnji koji su pruženi tim korisnicima, kao ekonomski nerazdvojiva isporuka.

25 Međutim, kada odlučuje u okviru članka 267. UFEU-a, nije na Sudu da kvalificira činjenice iz glavnog postupka jer je takva kvalifikacija u isključivoj nadležnosti nacionalnog suda. Uloga Suda ograničena je na to da potonjem pruži tumačenje prava Unije koje je korisno za odluku koju on mora donijeti u sporu u kojem odlučuje (presude od 13. listopada 2005., Parking Brixen, C-458/03, EU:C:2005:605, t. 32., i od 21. svibnja 2015., Kansaneläkelaitos, C-269/14, neobjavljena, EU:C:2015:329, t. 25.).

26 U predmetnom slučaju, iz teksta prethodnog pitanja proizlazi da sud koji je uputio zahtjev smatra da je isporuka usluga o kojima je riječ u glavnom postupku „jedna i ista isporuka”.

27 Stoga za potrebe odgovora koje treba dati na navedeno prethodno pitanje navedenu isporuku usluga treba smatrati jedinstvenom isporukom.

28 Kao prvo, valja obratiti pozornost na činjenicu da pojam „jedinstvena isporuka” u sudskoj praksi Suda može obuhvaćati dvije vrste situacija, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u točki 42. svojeg mišljenja.

29 S jedne strane, riječ je o jedinstvenoj isporuci kada se za jedan element ili više njih mora smatrati da predstavljaju glavnu isporuku, dok se, suprotno, druge elemente mora smatrati jednom ili više pomoćnih isporuka koje slijede poreznu sudbinu glavne isporuke. Konkretno, isporuka se smatra pomoćnom glavnoj isporuci kada za klijente ne predstavlja cilj sam po sebi, već sredstvo za korištenje isporučiteljevom glavnom isporukom pod najboljim uvjetima (presude od 25. veljače 1999., CPP, C-349/96, EU:C:1999:93, t. 30., i od 18. siječnja 2018., Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, t. 23. i navedena sudska praksa).

30 S druge strane, nerazdvojivi elementi jedinstvene isporuke također mogu biti izjednačeni, tako da nije moguće da se jedna smatra glavnom isporukom, a druga pomoćnom (vidjeti u tom smislu presudu od 19. srpnja 2012., Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, t. 27.).

31 Prema mišljenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, isporuka o kojoj je riječ u glavnom postupku sadržava dva elementa, pri čemu je pružanje usluga upravljanja posebnim investicijskim fondovima pomoćni element, a pružanje usluga za upravljanje drugim fondovima glavni. Ta država iz toga zaključuje da pomoćni element treba slijediti porezni tretman glavnog elementa i stoga se mora oporezovati kao da je riječ o uslugama upravljanja drugim fondovima, bez primjene izuzeća predviđenog u članku 135. stavku 1. točki (g) Direktive o PDV-u.

32 Međutim, valja istaknuti da Ujedinjena Kraljevina u biti ne uspijeva razlikovati glavni i pomoćni element isporuke o kojoj je riječ u glavnom postupku, nego samo razlikuje dva korištenja svim uslugama koje nudi platforma Aladdin, od kojih se jedno sastoji od upravljanja posebnim investicijskih fondovima, a drugo od upravljanja drugim fondovima.

33 Nadalje, iz odluke kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku ne proizlazi da bi unutar isporuke koja je pružena putem platforme poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku bilo moguće razlikovati glavne i pomoćne isporuke. Usluge analize tržišta, praćenja izvedbi, procjene rizika, praćenja usklađenosti s propisima i provođenja transakcija odgovaraju uzastopnim fazama, koje su sve jednako nužne za provedbu transakcija ulaganja u dobrim uvjetima. Stoga se takva isporuka analizira kao jedinstvena isporuka koja se sastoji od različitih elemenata istovjetne važnosti.

34 Uostalom, Sud je već presudio da isporuka usluga upravljanja portfeljem jest jedinstvena isporuka, koja se sastoji od analize i praćenja imovine klijenta ulagača i usluge kupnje i prodaje vrijednosnih papira, a jedna i druga jednako su nužne za provedbu ukupne isporuke (vidjeti u tom smislu presudu od 19. srpnja 2012., Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, t. 26. i 27.).

35 Kao drugo, iz same kvalifikacije transakcije koja se sastoji od više elemenata kao jedinstvene isporuke, proizlazi da ta transakcija mora podlijegati jedinstvenoj stopi PDV-a. Naime, mogućnost dana državama članicama da različite elemente koji čine jedinstvenu isporuku podvrgnu različitim stopama PDV-a koje se primjenjuju na navedene elemente, dovela bi do umjetnog rastavljanja te isporuke i opasnosti od utjecaja na funkcionalnost sustava PDV-a (presuda od 18. siječnja 2018., Stadion Amsterdam, C-463/16, EU:C:2018:22, t. 26. i navedena sudska praksa).

36 Međutim, BlackRock osporava to da je to opće pravilo primjenjivo u glavnom postupku. Naime, prema mišljenju tog društva, iako se navedeno pravilo protivi tomu da se na različite elemente jedinstvene isporuke primjenjuje različit porezni tretman, ono naprotiv nije prepreka tomu da se porezni tretman jedinstvene isporuke razlikuje s obzirom na njezino korištenje. Uostalom, tvrdi da je Sud već potvrdio različit porezni tretman s obzirom na namjenu isporuka usluga u točkama 53. i 54. presude od 4. svibnja 2017., Komisija/Luxemburg (C-274/15, EU:C:2017:333).

37 Međutim, ta presuda nije relevantna za glavni postupak.

38 Naime, u navedenoj presudi Sud je odlučio o prigovoru koji se temeljio na povredi članka 132. stavka 1. točke (f) Direktive o PDV-u. Međutim, njime se izuzima „isporuka usluga od strane nezavisnih grupa osoba koje obavljaju aktivnost koja je izuzeta od PDV-a ili u pogledu koje one nisu porezni obveznici, u svrhu pružanja svojim članovima usluga koje su izravno potrebne za obavljanje te aktivnosti […]”. Prema tome, odredba definira područje primjene izuzeća od PDV-a koje predviđa s obzirom na namjenu dotičnih isporuka usluga. Stoga ona predviđa različit porezni tretman s obzirom na tu namjenu, kao što je to Sud presudio u prethodno navedenoj presudi.

39 Nasuprot tomu, izuzeće iz članka 135. stavka 1. točke (g) Direktive o PDV-u definirano je jedino u odnosu na dotičnu isporuku, u ovom slučaju transakcije upravljanja posebnim investicijskim fondovima. Tekst te odredbe stoga ne dopušta rastavljanje poreznog tretmana jedinstvene isporuke s obzirom na njezina korištenja.

40 Iz prethodno navedenog proizlazi da primjenom pravila navedenog u točki 35. ove presude na jedinstvenu isporuku poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku treba primijeniti jedinstveni porezni tretman.

41 Kao treće, valja ocijeniti treba li jedinstveni porezni tretman takve isporuke odrediti s obzirom na prirodu većine fondova kojima se upravlja. Naime, sud koji je uputio zahtjev razmatra mogućnost da se sve usluge kojima se društvo BlackRock koristi putem platforme Aladdin oporezuju, s obzirom na to da se tim uslugama većinom koristi za upravljanje fondovima koji nisu posebni investicijski fondovi. Suprotno tomu, u skladu s istom logikom, da BlackRock većinom upravlja posebnim investicijskim fondovima, sve bi se isporuke morale izuzeti od PDV-a.

42 Međutim, s jedne strane, to se rješenje ne može temeljiti na sudskoj praksi u vezi sa složenim isporukama koje sadržavaju glavni element, koji određuje porezni tretman isporuke, i pomoćni element koji slijedi porezni tretman glavnog elementa. Naime, kao što je to navedeno u točki 32. ove presude, u predmetnom slučaju ne postoji glavna isporuka uz drugu, popratnu isporuku.

43 S druge strane, kad je riječ o članku 13. dijelu B točki (d) podtočki 6. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica koja se odnose na poreze na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.), čiji je tekst bez bitnih izmjena preuzet u članku 135. stavku 1. točki (g) Direktive o PDV-u, Sud

je presudio da je upravljanje posebnim investicijskim fondovima u smislu te odredbe definirano s obzirom na prirodu isporuka pruženih usluga, a ne s obzirom na pružatelja ili primatelja usluge (presuda od 4. svibnja 2006., Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, t. 66.).

44 Naime, primjena jedinstvene stope s obzirom na glavnu namjenu usluga koje se pružaju putem platforme kao što je platforma Aladdin mogla bi dovesti do odobrenja korištenja izuzećem za upravljanje posebnih investicijskih fondova za druge fondove. U tom slučaju, upravitelj koji većinom upravlja posebnim investicijskim fondovima mogao bi se koristiti izuzećem isporuka za sveukupnu aktivnost upravljanja fondovima, uključujući fondove koji nisu posebni investicijski fondovi.

45 Takva bi posljedica bila protivna tumačenju izuzeća predviđenog u članku 135. stavku 1. točki (g) Direktive o PDV-u, koje, poput drugih izuzeća iz istog stavka tog članka, kao što je to navedeno u točki 22. ove presude, mora biti usko.

46 Stoga, u okolnostima poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, porezni tretman isporuka usluga ne može se odrediti s obzirom na prirodu većine fondova kojima upravlja dotično društvo.

47 Kao četvrto, valja podsjetiti na to da je Sud presudio da, kako bi se mogle smatrati transakcijama koje su izuzete, u smislu te odredbe, usluge koje pruži treći upravitelj moraju općenito gledano činiti zasebnu cjelinu, namijenjenu ispunjavanju posebnih i bitnih funkcija upravljanja posebnim investicijskim fondovima (vidjeti u tom smislu presudu od 4. svibnja 2006., Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, t. 70. i 71., i od 7. ožujka 2013., GfBk, C-275/11, EU:C:2013:141, t. 21.).

48 Međutim, u predmetnom slučaju, stranke glavnog postupka slažu se oko toga da je usluga o kojoj je riječ osmišljena za potrebe upravljanja ulaganjima različite prirode i da se, konkretno, može jednako koristiti za upravljanje posebnim investicijskim fondovima i za upravljanje drugim fondovima. Stoga se ne može smatrati da je ta usluga posebna za upravljanje posebnim investicijskim fondovima.

49 Posljedično, isporuka usluga poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku ne ispunjava uvjete za primjenu izuzeća predviđenog člankom 135. stavkom 1. točkom (g) Direktive o PDV-u.

50 Takav se zaključak ne može dovesti u pitanje argumentom društva BlackRock, koji se temelji na načelu porezne neutralnosti, na temelju kojeg gospodarski subjekti moraju moći izabrati način organizacije koji im sa strogo ekonomskog stajališta najbolje odgovara, a da se pritom ne izlažu riziku da će njihove transakcije biti isključene iz primjene izuzeća predviđenog u članku 135. stavku 1. točki (g) Direktive o PDV-u (vidjeti u tom smislu presudu od 4. svibnja 2006., Abbey National, C-169/04, EU:C:2006:289, t. 68.).

51 Naime, budući da je načelo porezne neutralnosti pravilo za tumačenje Direktive o PDV-u, a ne norma koja je nadređena odredbama te direktive, ono ne može omogućiti proširenje područja primjene izuzeća (vidjeti u tom smislu presudu od 19. srpnja 2012., Deutsche Bank, C-44/11, EU:C:2012:484, t. 45.) i na temelju toga omogućiti primjenu članka 135. stavka 1. točke (g) Direktive o PDV-u na isporuku, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja za to ne ispunjava uvjete.

52 S obzirom na sva prethodna razmatranja, na prethodno pitanje valja odgovoriti da članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da jedinstvena isporuka usluga upravljanja koju pruža informatička platforma, koja pripada trećem pružatelju usluga, u korist društva za upravljanje fondovima koje istodobno uključuje posebne investicijske fondove i druge fondove ne potpada pod izuzeće predviđeno tom odredbom.

Troškovi

53 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) odlučuje:

Članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da jedinstvena isporuka usluga upravljanja koju pruža informatička platforma, koja pripada trećem pružatelju usluga, u korist društva za upravljanje fondovima koje istodobno uključuje posebne investicijske fondove i druge fondove ne potpada pod izuzeće predviđeno tom odredbom.

Potpisi